

til § 18 gøres Kaniner, Skader, Tornskader, Skarver (Aalekrager), Maager, Stære, Kærnebidere og Dompapper fredløse, de fire sidstnævnte Arter dog kun, for saa vidt de falder over Frugten i Haverne. Ved Ændringsforslag Nr. 24 a rykkes Harejagten frem til den 24. September i Stedet som foreslaaet: 21. September. Herved bliver der som i den nugældende Jagtlov nogle Dages Mellemrum mellem Hønsjagtens og Harejagtens Begyndelse. Man vil herved, som det ses, give Haren en venskabelig Paamindelse om, at Jagten er begyndt. Ifølge Lovforslaget skal Jagttiden for Høns og Harer begynde den 21. September, man er altsaa i Udvalget gaaet til at sætte to Terminer derfor, saa at Hønsjagten begynder den 18. September, Harejagten den 24. Ændringsforslag Nr. 24 b til § 17 behøver formentlig ingen Begrundelse. Ved Ændringsforslagene Nr. 26 og 27 til § 18 rykkes Jagttiden for Graaænder og de øvrige Ænder frem fra 16. Juli til 1. August, medens Jagttiden for Vadefluglenes Vedkommende rykkes tilbage fra 11. August til 1. August, saaledes at Jagttiden begynder samme Dag for Ænder og Vadefugle. Endelig foreslaas Jagttiden for Regnspever sat fra 1. August som nu til 15. April, medens Jagttiden nu gaar til 15. Maj. Ved Ændringsforslag Nr. 28 til § 18 fastsættes Jagttiden for Musvaagen, Hvepsevaagen og Taarnfalken i Lighed med den nugældende Jagtlovs Regler. Ved Ændringsforslagene Nr. 30 og 31 til § 18 foreslaas Jagttiden for Skovsneppen forlænget fra 7. April til 15. April og for Sangsvanens Vedkommende fra 14. Marts til 15. April. Ændringsforslag Nr. 34 til § 19 angaar Indsamling af Æg, og her foreslaar vi at indsætte „Brugeren“ efter Ordet „Ejeren“. Ifølge den nugældende Jagtlov er det nemlig Ejeren alene, der har Ret til at indsamle Æg; det samme gælder for øvrigt efter den tyske Jagtlov. Endelig foreslaas der med Hensyn til Ægindsamlingen, at den kun tillades til den 1. Maj for Vibørgs Vedkommende, medens den efter den nugældende Lov er tilladt til den 8. Maj. Ændringsforslagene Nr. 39—43 behøver vist ikke særlig Begrundelse, og det gør Ændringsforslag Nr. 44 for saa vidt heller ikke, som det angaar de Jagtforpagtningskontrakter, som er indgaaet i de sønderjydske Landsdele. Ændringsforslaget gaar ud paa at indsætte et nyt Kapitel, der faar Betegnelsen VIII. Det har i Udvalget været drøftet, om man skulde foreslaa en Tidsbegrænsning for Gyldigheden af de Kontrakter, der er oprettet angaaende Jagt i de sønderjydske Landsdele, men vi er blevet staaende ved,

at det retteste vilde være, at disse Jagtkontrakter bliver ved at gælde, indtil den stipulerede Tid er udløbet.

Endelig foreslaas ved Ændringsforslag Nr. 41 at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at tillade Udsættelse af Gift for Ræve.

Til Udvalget er der kommet en hel Række Deputationer og Henvendelser, ogsaa skriftlige Henvendelser. Der er stillet Krav om forskellige Ændringer i Jagtloven. Det har ogsaa i Udvalget været drøftet, om ikke det vilde være rigtigt at medtage under Erstatningsbestemmelserne i § 9 Tiendepartsgaarde og Bondegaardsjorder, der er indbefattet under Lovene af 19. April 1861 og af 9. Marts 1872. Spørgsmaalet blev rejst her under første Behandling af det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, og det er ogsaa berørt af Deputationer i selve Udvalget, men Udvalget har efter at have konfereret med Landbrugsministeren om Spørgsmaalet ikke ment at kunne medtage disse, idet Landbrugsministeren mente det nødvendigt at skaffe Oplysninger til Veje først. Udvalget har derfor ment, at det ikke vilde være rigtigt at dette Hensyn at forsinke Jagtlovens Gennemførelse.

Dernæst har der ogsaa været Tvivl om det heldige i de Bestemmelser og de Cirkulærer angaaende Fredning, som Naturfredningsraadet har foranlediget udsendt. Hvis man vil forsøge at sætte sig ind i disse Forhold, vil man se, at her i Rigsdagen blev der forud for Fremsættelsen af Lovforslaget om Naturfredning, der blev fremsat i Samlingen 1915—16, fra forskellige Foreninger: Foreningen til Naturfredning, Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse, Naturhistorisk Forening og forskellige andre, rettet Henvendelse til Regeringen om at yde sin Medvirkning til, at der kom lovbundne Regler for Fredning af de naturskønne Steder, som Samfundet maatte have Interesse i at bevare, og som Offentligheden burde have Adgang til. Der blev da fremsat Forslag her i Rigsdagen i Samlingen 1915—16, hvis § 1 begynder saaledes: „For København, Frederiksberg, hver Købstad og hver Amtsraads-kreds udnævnes af Justitsministeren en Fredningskommissær, hvis Opgave er at sørge for Fredning af, uhindret Adgang til eller Udsigt over saadanne i vedkommende By eller Amtsraads-kreds liggende Steder eller Bygninger, som det af landskabelige, naturhistoriske, historiske, kunstneriske eller arkitektoniske Hensyn eller af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af væsentlig Betydning for Almenheden at bevare, have Adgang til eller Udsigt over.“ Det var alt-